

XXIV Poniedzia?ek okresu zwyk?ego

Tekst Ewangelii (?k 7,1-10): Gdy Jezus doko?czy? wszystkich tych mów do ludu, który si? przys?uchiwa?, wszed? do Kafarnaum.

S?uga pewnego setnika, szczególnie przez niego ceniony, chorowa? i bliski by? ?mierci. Skoro setnik pos?ysza? o Jezusie, wys?a? do Niego starszyzn? ?ydowsk? z pro?b?, ?eby przyszed? i uzdrowi? mu s?ug?. Ci zjawili si? u Jezusa i prosili Go usilnie: «Godzien jest, ?eby? mu to wy?wiadczy? - mówili - mi?uje bowiem nasz naród i sam zbudowa? nam synagog?».

Jezus przeto wybra? si? z nimi. A gdy by? ju? niedaleko domu, setnik wys?a? do Niego przyjació? z pro?b?: «Panie, nie trud? si?, bo nie jestem godzien, aby? wszed? pod dach mój. I dlatego ja sam nie uwa?a?em si? za godnego przyj?? do Ciebie. Lecz powiedz s?owo, a mój s?uga b?dzie uzdrowiony. Bo i ja, cho? podlegam w?adzy, mam pod sob? ?o?nierzy. Mówi? temu: "Id?!" - a idzie; drugiemu: "Chod?!" - a przychodzi; a mojemu s?udze: "Zrób to!" - a robi».

Gdy Jezus to us?ysza?, zadziwi? si? i zwracaj?c si? do t?umu, który szed? za Nim, rzek?: «Powiadam wam: Tak wielkiej wiary nie znalaz?em nawet w Izraelu». A gdy wys?ani wrócili do domu zastali s?ug? zdrowego.

«Powiadam wam: tak wielkiej wiary nie znalaz?em nawet w Izraelu»

Fr. John A. SISTARE
(Cumberland, Rhode Island, Stany Zjednoczone)

Dzisiaj stajemy przed interesującym pytaniem. Dlaczego centurion, zamiast osobiście wyjść na spotkanie Jezusa, wysłał starszyznę żydowską z prośbą o uzdrowienie swojego sługi? Centurion odpowiada ewangelicznie w naszym imieniu: Panie «nie uważam się za godnego przyjść do Ciebie. Lecz powiedz słowo, a mój sługa będzie uzdrowiony» (Łk 7,7).

Centurion posiada cnotę wiary w to, że Jezus, jeżeli tylko chce, może uczynić cud, jedynie swoją boską wolą. To wiara sprawia, że wierzy, iż Jezus może uzdrowić chorego sługę niezależnie od miejsca, w którym się akurat znajduje. Ów centurion był przekonany, że żadna odległość nie mogła powstrzymać Jezusa Chrystusa, jeżeli tylko postanowi doprowadzić do końca dzieło wybawienia.

My także jesteśmy wezwani do takiej samej wiary w naszym życiu. Jest wiele sytuacji, kiedy popadamy w zwątpienie, że Jezus jest daleko i nie słucha naszego błagania. Lecz wiara rozjaśnia nasze umysły i serca sprawiając, że wierzymy, iż Jezus jest zawsze blisko, aby nam pomóc. Uzdrowiającą obecność Pana Jezusa w Eucharystii ma stale nam przypominać, że jest zawsze blisko nas. Święty Augustyn oczami wiary wyraża tę rzeczywistość: «To, co widzicie na ołtarzu Bożym, to chleb i kielich; o tym informuj was wasze oczy. Ale wiara poucza was, że ten chleb to Ciało Chrystusa, a ten kielich to Krew Chrystusa».

Wiara oświeca nasze umysły i sprawia, że widzimy Jezusa poróżd nas. I wówczas możemy powiedzieć tak jak centurion: «Panie, nie trudź się, bo nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój» (Łk 7,6). Dlatego, kiedy korzycy się przed naszym Panem i Zbawicielem, On przychodzi i uzdrawia nas. Pozwólmy Jezusowi przeniknąć naszą duszę, nasz dom, aby uzdrowi i umocni naszą wiarę i doprowadzi nas do życia wiecznego.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

•

«Po dziełach miłosierdzia poznaje się czy wiara jest żywa czy martwa. Żywa wiara jest wspaniała, bo bóg złączona z miłosierdziem i przez nie ożywiana, jest stała i pewna. Sprawia wiele dobrych dzieł, dzięki którym zasługuje na pochwały i mówi się o niej: Ach, jak wielka wiara!» (Święty Franciszek Salezy)

-

«Nasze czasy potrzebują chrześcijan, którzy będą wzrastać w wierze dzięki obcowaniu się z Pismem Świętym i z sakramentami. Osoby te są jak otwarte księgi zapisane doświadczeniem nowego życia w Duchu Świętym» (Benedykt XVI)

-

«Wiara jest najpierw osobowym przylgnięciem człowieka do Boga; równocześnie i w sposób nierozdzielny jest ona dobrowolnym uznaniem całej prawdy, którą Bóg objawił. (...)»
(Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 150)